

волі народів Австрії зробити з парламенту знаряддя діяння.

Бесідник перейшов до обговорювання великих задач, яких жде парламент. Висказав думку, що воля Австрії, яка віднесла тріумфи на полях найбільших битв, не заведе в законодавчих тілах Представни основні лінії в справі відповідного полагодження австрійського питання. Наперед пригадав заяву, яку свого часу зложив в Палаті панів, що ані односторонній централізм, ані одностороння автономія, тільки автономічний централізм може довести до цілі. В невідведенню нашій державній думки не відносно забувати ні про внутрішню суть національної держави, ні про історичний розвиток країв і держав, передовсім не відносно збувати про колективність створена цілого державного організму. Австрія втратила би з певністю звязок з своєю історичною підставою, колиб перейшла до днівного порядку над правами країв і не відповіла би своєю європейському післяництву, колиб хотіла народи, в ній злучені, сепарувати в національні і культурні розвитку. Правительство є за задержанем випробованих підстав нашої конституції, але признає потребу органічної дальшої її будови. У відповідній хвилі виступить з пропозиціями в тій мірі.

Далі обговорював президент справи, що є в звязку з воєнною господаркою. Говорив про угоду з Угорщиною, про програму суспільної опіки, яке містить ся в престольній промові, і про письмо в справі утворення міністерства здоровля.

Бесідник кінчить словами: Нехай Божа благодать зволить, щоби сей великий час, який Австрія переживає в боротьбі о своє становище в Європі, став також великим часом для її внутрішнього розвитку.

Цивільна управа Галичини.

Львів, 13. червня 1917.

„Neue Freie Presse“ доносить, що 11. с. м. вель ся довші наряди польських політиків з президентом міністрів, які є вступом до довгих конференцій про всі галицькі краєві справи та про польське питання. На сих нарадах виявив президент міністрів про свою прихильність для польського домагання, щоби в Галичині заведе нову цивільну управу.

Національні заяви в першій дні бюджетової дебати.

На вчерашній засіданню Палати послів після промови президента міністрів зазвучав голос **пос. Странки,**

який передовсім дав вислів своєму жалеву, що нема в Палаті д-ра Крамаржа та що й інші його товариші перебувають в карних заведеннях замість прийти до парламенту. Бесідник

називає сей парламент парламентом без ніг і голови, бо конституційні відносини тільки тимчасові. Небавом однак прийде день, коли ніхто не буде могти ступити між чеським народом і королем. Бесідник має надію, що новий монарх не буде ставити ніякої перешкоди волі чеського народу і свободі народів, противно із посвятою стане служити тій волі і свободі. Бесідник жалеть ся опісля, що давна ненависть австрійського правительства до чеського народу істнує дальше і у нового кабінету, чого численні приміри наводять.

Про відокремлене Галичини сказав п. Странки: Не бажано розбирати питання, як далеко а добі політичного ренесансу Польщі ідея відокремлення Галичини відповідає принципам самоозначення народів. Розширене автономії Галичині з певністю не є виключеною річю. Коли однак гр. Кляма думає, що ми увійдемо до державної Ради, до якої не увійшли би польські послы в їх дотеперішнім числі, то грубо помиляється. Ми не дамо тут довершити насильства над собою. Коли би Поляки мали стати самостійними, чого їм бажано і чого хочемо, а ми тут мали би бути віддані насильству, то се означало би розв'язане сеї державної Ради. Чеський наряд змагає до перетворення монархії на основі спільности незалежних, рівноправних держав, яка мала би притягаючи силу для балканських Славян і для великої польської держави, якої відроджене небавом довершить ся і що ми повитаємо радісно без зависти (оплески на чеських місцях). Коли се поведеть ся, то всі, володарі і народи увійдуть в таку гарну будучність, що її не зуміє зобразити ніяка уява.

Іменем німецького національного союзу

заявляє пос. Доберніг, що є обовязком чести Палати послів відповісти адресою на престольну промову, повну великодушних думок. Шлях, яким бажав піти цісар Карло, є також шляхом одностороннього посла. У несприятелів мусить щезнути зовсім надія, немовби австро-угорська монархія могла бути приневолена до заключення мира за всяку ціну. Жорстока війна мусить дати державі заповнені границі, удержане, а що найменше запоруку триакого впливу на області добути в кривавій думанню, мусить її дати запоруку економічного розвитку на суші і на морі та на основі до далеко йдучого упорядкованя в нутрі держави. Те упорядковане не означає зменшення прав неміських народів. Невідкличною умовою будучого уложеня карти Європи мусить бути удержуване спільности інтересів між союзними осередними державами, передовсім між Австро Угорщиною і Німеччиною.

Заява Словінців.

Пос. Коросець почав промову в словінській мові, а опісля по німецьки сказав: На чолі своїх домагань мусимо поставити домагане скорого мира. Своім державно правним застереженням бажали південні Славяни сказати, що живучі в монархії Словінці, Хорвати і Сербі мусять бути зєднані під скиптром габсбурзької династії.

Християнсько-суспільний посол

Гавзер витяє нові збори парламенту. Вказує на пожежу, яка шаліє довкруги і питає, чи її можна погасити, коли ще підвалить ся і сю шалату, в якій партії будуть себе поборювати. Сильна праця є обовязком палати. Християнсько-суспільна партія готова відложити на другий пляш свої домагання. Виявить ся, чи і друга сторона зробить те саме. До тепер того не видно.

П. Гавзер іменем християнсько-суспільної партії з огляду на незвичайні відносини заявляє ся за бюджетовою провізорією. Бесідник домагає ся поправи просто скандальних пенсій духовенства, доцільної політики супроти середнього стану, та звернув ся проти централі, в яких діють ся багато невластивих річій. Закінчив заявою, що цісар є дійсно мировим цісарем, а в дорозі до мира підуть за ним християнсько-суспільні з одушевленем.

Опісля промовляв іменем Українців посол Романчук, якого промова поміщена в попереднім числі нашого дневника.

Ромуноський посол

Ончул заявляє як Ромуни, що в Австро Угорщині дані в всякі умови до зєднання цілого ромуноського народу.

За право самозначення.

Пос. Тоболька заявляє, що монархія мусить понехати дуалізм і централізм та організувати ся на нову на основі прав всіх своїх народів до рішення про себе. Тому, що президент міністрів ні не мав довіри у партії бесідника, ні не добув його собі нинішню заявою, партія бесідника буде голосувати проти провізорії.

Пос. Редліх висказує погляд, що

Австрія потребує дальшої будови

на існуючих вже основах. В тій цілі треба вдержати державну одностайність, а внутрішні відносини треба уложити в той спосіб, щоби зони, хоч не даючи всім народам всього, були корисніші, як досі. Бесідник поборює погляд, що острої є конечне.

На письмово пос. Дістрияського, що він домагає ся, щоби також розпорядки, видані на основі § 14. були в палаті піддані дискусії, відповів президент, що досі не було можности приділеня тих предлужень дотичним комісіям, бо таких комісій ще не вибрано.

На внесене пос. д-ра Тобіша ухвалено вибрати комісію з 52 членів для передискутованя справ, які остають в звязку із справою причників.

Внесення.

Між иншими поставлено отсі внесеня:

Пп. Романчука, Костя Левицького, Дістрияського і Сінгалевича в справі приверненя завішених в часі війни конституційних прав.

Пп. д-ра Евгена Левицького в справі зміни закона про причини і про поступоване адміністраційного трибуналу в тих справах.

Пп. Льва Левицького, Колесси, Петрушевича і Стефаніка в справі положеня українських виселенців в Галичині і Буковині.

Ю. СТРИЖАВСЬКИЙ.

ПІД КРИЛАМИ ЦЕРКОВ.

... благослови ж, старче праведний, нас, убієних сідною чад твоєю і научи нас путем хожденія твого во всяком благочестії і чистоті. — скінчив отець Володимир і вчинив низький поклін дідунові. Але ще низше, до самінької землі, уклонив ся йому дідунок, прихвильши від нього образ св. Павла ісповідника, свого небесного патрона. За отцем Володимиром, коротше й не так чудю, промовляли Миколай і Харитин, потім молодий отець Лева, від внуків, а нарешті отець Кость, що, почавши своє слово, як і попередні бесідники, по церковно-славянському, мішав з російським, кінчив його мовою... дідунових парафіян:

... ще не загинула слава Божа серед людей, коли перед престолом Всевишнього стоїть такий заступник наш, як старський, шановний дубиновський отець; не погубь ще й рідний край наш, коли за нього, за його люд, горить до Господа отце просте, та чисте серце, коли молять ся за той люд отсі боголюбиві уста. Парафіяні! Панове браство і всі ви, люде добрі! Шануйте свого старенького, покажіть, годі йому, не відворкуйте; памятайте добре вік вашого отця рідного і прощайте його немочі, в часах, може, й гостре, старече слово. Знайте, що після стареньких прийдуть новітні, може бути, що й літші, та не такі самі. Хай же вам Бог помагає синувати, а їм батькувати у вас ще та й ще, а ниньки віншує вас, дідуно отце, й вас, дітоньки духовні, а парафіяльним святко-

і вас, бабуно, й вас, отці й тебе, найстарший з-між всіх нас.

Кажучи останнє, отець Кость взяв на руки першого дідунового правнука, маленького Левчука, Харитоненка, підняв його в гору й смачно поцїлував в долбасту голіаку.

Промови скінчили ся.

Дідуся низенько вклонив ся благочинному, яко заступникови владики, так само священникам, иншим гостям, братчикам і всім парафіянам.

Спасибі! Благодареніє, люди добрі, за честь і труди. Господь да благословить вас од нині і до віка і воздасть вам сторицею. Спасибі, діточки!..

Після зашвала многолітє, а де дідуня й бабуні почали приступати по єдинці — рідня, гості, чоловіки, діти, баби, знов лаяли, знов селяни, Артем, дід Павло, баба Станішка, Рая, Гая, Евген Маркович, другі піячі, що вже скінчили спізати і змішались з зачайними присутніми. Хоругам, свічки й ліхтарі привитими спосом, через садок, понесли до церкви, натевп меншав, почали ся приватні розмови.

Церковне святкове скінчило ся.

Вдовж по подвір'ї протягли ся полотно-скатерти, заставлені стравами для братчиків, церковників та поважних парафіян, гості сіли обідати під оріхом, дїждало ся свого й жєбрацтво: котрась в мямущок роздавала їм коло перкарні по пів книша та шматку сала або ковбаси. Заким сісти до єбіау, дідуся вийшов до громади на подвір'ї; ще раз подякував людям за честь і труди; припрошував їсти та більш поважних частував чаркою з власної руки. Потім передав здорову зелену пляшку й чарку „дадівню“, старому давню, доручив йому частувати далі, а сам, побєслаувавши ще трохи з братчи-

ками, подав ся під оріх, де на нього чекало вже все товариство дітній, внуків, правнуків, родичів і знайомих.

По „Отченаші“ сів поруч з бабуною, та зівши свій звичайний старчий कुлешик, скромно, мовчки сидів у протязі всього єбіау, з безкраім числом страв та цілою рікою тружків. Лиш коли благочинний, підвівшись, з чаркою в руці, проголосив слово—два на честь ювілята, дідух і собі встав і з наперсточком свого „підкріпляючого“ вермуту привітав благочинного, а в його „ляци і преосвященійшого нашого владику“, Олег моргнув до своєї плячоті, і несподіване „не галла г'т' вєста“ розлягло ся по саду. Благочинний аж зачервоїв ся від задоволення, привада та вигадка до зподоби й дідунові. Небабаром знов пішли аромом, чулі і так собі, блискучі й не всіми, славянські й російські, а нарешті—знов на „мови парафіян“, виголошена, зачайно, отцем Костем. Прє нього була чутка, що він „хохлома“, а серед рідні навіть відомо було, що він ліби то инше в галиційських газетах, так само, як і Братковський з Мізюкова; там у них „Літературно Науковий Вістник“, „Житє і Слово“, „Галичанин“... і все так, по мужицьки, ну—да... по малоруськи. От розпитайте Ладика, то він все розкаже; і за Богдана Хмельницького, за Україну, за Шевченка,— все чисто розкаже; а почне з Костьом говорити, то Бог їх святій знає, де вони того понаучувались: „освітлення“, „досягнення“, „прородописний“, „метафоричний“... От сказати, з Шевченка або в Квітці, але в них того не має „увзлядження“,—чиста комедія!

Але якж „комедія“—з зачалом протєстєс Ладик,—от ми всі, скільки нас тут є, балакаємо цєю мовою!

Інтерпеляції

внесли між іншими:

- П. Дністрянський в справі охорони праць української мови у повітових властях в Городку.
- П. Кость Левинський в справі поведень супроти Українців при даваних відпустках на жинжа.
- П. Загайкевич в справі господарської відбудови раду громад в перемиськім і мостиськім повіті.
- П. Загайкевич в справі поведень правительственого комісаря в Стрию.
- П. Дністрянський в справі удержання приватної гімназії в Яворові.

НОВИНКИ.

Львів, 13 червня 1917.

— **Відзначенє.** Підполковник Казимир Павло лицар Любич Гужковський, управитель староства в Сокалі, відзначений лицарським хрестом ордена Франц Йосифа з воєнною декорациєю.

— **З Наукового Товариства ім. Шевченка.** Засіданє Історично-філософської секції відбудеться в четвер 14. мая о год. 5 попол. з порядком: 1. Д-р Ст. Валей: Осудані почуваня. 2. Д-р Т. Вітковський: Предтеча університету ім. Франца І. у Львові.

— **Важне для тих, що мають місячну платню.** З нагоди засіданя повного Комітету для приватаня митр. Шептицького в дни 8. с. м. зложили на фонд для українських сиріт: д-р Лесь Куличийський 500 К., д-р К. Студинський 50 К. (на рахунок здекларованих 500 К.), о. Теод. Лежогоубський 100 К., д-р А. Говикевич 100 К., проф. В. Масляк 20 К. Деякі з присутних піднесли слушно, що раді би дуже причинитись також відповідним датком до сего фонду, однак не стати їх на одноразовий значнійший видаток, а знов не випадає прецінь збувати такої ціли кількома коронами. З огляду на се порішив Комітет просити всіх, що мають місячні сталі платні, щоби зволеди декларувати відповідні квоти, а опися склазати їх довірними місячними рамами. Подяючи отсе до ласкавого відома, замічасмо, що дотичні заяви і гроші належить посылати до Товариства „Дністер“ на вкладкову книжку ч. 10.300. — За Комітет: д-р Ст. Федак.

— **Важне для евакуованих, які мають худобу.** Красне Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові пригадує виселенцям, які мають худобу, що Централь відбудови Секція II. в Кракові вул. Чиста 16. має до розпоряджимости фонди на удержанє худоби евакуованих. Фонди сі на акцію закупна, перевозу і удержаня худоби виносили в 1916/17 році кругло 11,850,000 К., а на рік 1917/18 на само удержанє ухвалено квоту 1,000,000 К. Грішми сими орудє рільнича Секція Централі відбудови в Кракові при помочи староств, в округах яких розміщена є худоба евакуованих. Гроші сі при

значені на закупно паші і на насє пасовиск для худоби евакуованих. Евакуовані, які удержують худобу власним коштом, мають право жадати звороту коштів, видоженних на удержанє. Домагати ся звороту коштів удержаня худоби, за купна паші, найму пасовиск належить в дотичнім старостаі, а на случай відмови в Централі відбудови Секції II. за посередництвом Красного Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові вул. Зіжморевича 20.

— **В'яни посади.** В галицькім Заведеню для темних у Львові будуть з новим шкільним роком до обсаженя посади кваліфікованого у правителя і кількох учительських сил. Оферти на письмі можна вже тепер складати в дирекції Заведеня у Львові, вул. Софії ч. 31.

— **В'яни на однорічний житчий торговельний курс Мечислава Кристофа,** проф. ц. к. торговельної академії у Львові, розвічнуть ся дня 23. червня і будуть відбудувати ся до дня 4. липня щоденно з виїмком неділі і свят в шкільнім льовалі при вул. Коверника 21. П. п. від год. 10—12 передполуднем і від 4—6 полудни. Оплата 10 К. Прогнект і IX шкільне відомленє безплатно. 41: 1—4

Ольга Зарицька, вдова гр. кат. парошу, померла у Львові 12. червня с. р. Похорони відбудуть ся в четвер дня 14. червня с. р. о год. 3. попол. з будинку Анатомії. В. І. П.

О П О В І С Т К И.

Четвер, 14. червня 1917.
Ивилі: греко-кат.: Юстина — римо-кат.: Евсилія.
Вавтра: греко-кат.: Микоф патр. — римо-кат.: Віта і Мод.

З львівського „Бояна“. Проба мішаного хору буде в пятницу 15. с. м. точно в год. 7. вечером. З огляду на важні справи просить ся всіх співаків, також тих, що не є членами „Бояна“, о численну участь в пробах.

Управа Марійського Тов. а запрошує на похорони члена Тов. а бз. п. Ольги Зарицької, які відбудуть ся в четвер 14. с. м. о год. 3 тій з будинку Анатомії при вул. Пекарській.

Абдикація грецького короля

АТЕНИ, 12. червня (Авас). Король Константин абдикував у користь свого сина Олександра.

АТЕНИ (Авас). В понеділок перед полуднем начальний комісар союзників Jonnard відбув нараду з президентом міністрів Заїмсом і зажадав від нього в імени охоронних держав абдикації короля й визначенє наступника з виключенєм наступника престолоа.

Заїміс признав безкорисність держав, яких

одинокую шлю з приваєрненє єдності Греції на основі конституції. Але відповідь, що король може рішити ся аж ветером по зборах коронної ради, зложеної з бувших міністрів. По врученю Заїмсом комісареві листу з принаїсєм абдикації бувший король висловив бажанє поїхати англійським кораблем до Італії, а звідси до Швайцарії.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 13. червня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ І НА БАЛКАНІ.

Не було зміни.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

З послідних неприятельських відомлень виявляє ся, що знов невогода, на яку Італійці дуже стільки разів жалували ся, не дозволила в послідних днях силі Італійського наступу рванути ся сильнійше. Так отже на височині Семи громад вчєра неприятель що-їно, коли на стала пітьма, міг поновити свої наступи, які спрямовані були на область Цєбїо з що-їно після півночі також проти Монте Горно і граничних верхів. Наші війська з альпійських країв відперли неприятеля, який особливо на північнім крилі своєї атаквої групи поніє дуже криваві втрати. В області над Сочєю місцями значнійша боротьба артилерійська.

Заступ. шефа ген. штабу Ф. Гевєр.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 13 червня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ баварського на ступника престолоа кн. Руврехта: Сильними філіями огни артилерії поборювали себе в луці Іпері і на південь від Довер. На захід від Варнегон в полудне атак Англійців в наших винищуючій огни тільки в кількох місцях вєспі вийти з ровів. Идучі вперед філії військ завернули ся серед втрат супроти опоры, злученої нашої піхоти і артилерії. Вечером зломано там в подібний спосіб новий англійський атак. На захід від шляху Арраден був спрямований рано сильний артилерійський огонь на наші становища. Значні англійські сили, які на північнім березі потоха Суше заатакували нас і вдерли ся до наших ровів, відперто в сильнім протинаступі. Наступили завзяті бої на ручні гранати, в яких наші відділи стіснили місце, в яким вдер ся неприятель та яке ще остало в його руках.

Група військ німецького наступника престолоа: В денках відтинках Френ.

Хто хоче придбати собі і своїй рідні

Певний і добре обезпечений маєток

най користає з воєнно-позичкового людского обезпеченя тов. „ЯКОР“.

Вже від першого дня обезпеченя переймає Товариство на себе всю небезпеку смерти обезпеченого і зобовязує ся доповнити в цілості своє зобовязанє хочби смерть його неоступила на війні, у двобою або через самоубийство.

Товариство відіймає ся відповідно до умовленої премії вручити обезпеченому по 15. літах, в разі його скоршої смерти, сейчас його рідні

500 до 4000 корон — номінальної VI. австрійської воєнної позички (вільної від податків, 5 1/2% амортизаційної державної позички).

Не потреба ніяких лікарських оглядин! Нема ніяких отемплевих оплат!

Вільно обезпечити також тих, що находять ся у війську, на фронті, в естапах, або поза фронтом в краю!

Премія виносить від кожних 1000 кор. ном

при віку обезпеченого	річно	чвертьрічно	місячно	тижнево
до 30 літ	K 45-50	K 12-—	K 4-30	} K 1-20
від 31—41 літ	K 50-20	K 13-10	K 4 80	
46—55	K 57-—	K 15-—	K 5-30	

Жовіри на фронті або в естапах доплачують крім того в першім році вже раз на все воєнний додаток, котрвй виносить річно 20 кор., чвертьрічно 5 кор. 50 сот., місячно 2 кор.

Як вклучаєть ся обезпеченє?

Долучений внесок належить виповнити і передати до бюра зголошень або післати впрост на адресу: **Ukrainische Abteilung der K.-A.V. des „Anker“, Wien XVIII, Hühnergasse 19/12,** а заразом післати премію.

За жовіриє можуть вклучити обезпеченє їх жінки або крєні.

Кошт обезпеченя

приміром 30 літньої особи виносить буде в разі плєченя премії через повних 15 літ (K 45 50×15) всего K 682-50 і за ту в малих і так дуже догдних ратах заплачену суму одержить він 1000 корон номінальної високпроцентовой — 5 1/2% державної позички, — узре оворше — прим. в першім році обезпеченя, то впалатив лиш 45 K 50 с., а його родина одержить за тix 45 K 50 с. ціле те обезпеченє.

ту над Еною, в Шампанії і над Мовою хвиля
ми сильна огнева діяльність.
Група військ князя Альбрехта:
Нічого нового.
На східнім і македонським фрон-
ті не було бійних боєвих дій.
Перший квартирмейстер ген. Людинаєва.

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Можливо хто знає, де знаходиться жона Йосифа Галча-
рська зі села Берджі в Бродях, Катерина в дітях:
Михасюм, Маріяню і Ганєю, зводять донести о тім о.
Мик. Яковичови парохови в Красній п. Бродях коло
Михалова над Дн. 392 1-3

Оголошення.

ПОЧЕНЕ НІ

всунув певно спеціальний пудер „Сваго“, пакет за 1.20 К.
На провізцію вислали тільки за попереднім надісланым
належності 1.40 с. на орто. — Одиноке заступство
S. FEDER, — Львів, Сикотуська ч. 7.
279 36-60

Надзвичайні Загальні Збори

ТОВАРИСТВА

„СИРІТСЬКИЙ ЗАХИСТ“

в Перемишлі

відбудуться дня 22. червня 1917 р. о годині 5
вечером в кімнатах товариства „Віра“ в Пере-
мишлі з наступним порядком денним:

1. Купно реальності дня Сирітського Захисту.
2. Внесення і запити.

Коли о год. 5 вечером не збере ся стату-
том вимагаючий комплет членів, то другі За-
гальні Збори відбудуться о годині 6 вечером
того самого дня, в тим самим льокалю і з тим
самим порядком денним без огляду на число
присутніх членів.

За Виділ

Проф. Сабат секретар. о. В. Левчикий, голова. 406

АДВОКАТ

Д-р Францішок Філіпек

отворив канцелярію

в Турці. 405 1-3

II. Загальні Збори

Товариства

„ЖІНОЧА ГРОМАДА“

в Дрогобичі

відбудуться 29. червня 1917 (в п'ятницю) в са-
ли „Народного Дому“ о год. 5. вечером зі слі-
дуючим порядком денним:

1. Відчитане протоколу.
2. Звіт з діяльності.
3. Вибір нового Виділу.
4. Внесення членів.

Марія Дроздовська голова. І. Войтовичівна секретарка.

412

Саме вийшли в друку переліски карти

портрети українських письменників: Володимира Винни-
ченка, Бориса Грінченка, Михайла Грушевського, Михай-
ла Драгоманова, О. Кобиля, Ольги Кобилянської, Михай-
ла Кобилянського, Івана Нечуя-Левицького, Василя Сте-
фанька, Лесі Українки, Івана Франка і Тараса Шевчен-
ка: 12 карток-портретів на добрім кривдованім па-
пері висилають ся за К 1.20.

Гроші треба одночасно з замовленням вислати че-
ком поштової шкідниці ч. 158 396 або звичайним перека-
зом (можна в поштових марках) на адресу: Peter
Djafrow, Josefstädterstrasse 79, 14; Wien VIII. 407 1-7

XII. Звичайні Загальні Збори

„НАРОДНОГО ДОМУ“,

руського Товариства кредитового
в Яворові

відбудуться дня 23. червня о 8 ій годині рано,
а наколи би не зібралось відповідне число чле-
нів, то відбудуться о 9 ій годині, того-ж само-
го дня при такій кількості членів, яка збереть
ся, з наступним порядком денним:

1. Відчитане протоколу з попередніх загаль-
них зборів.
2. Звіт Дирекції з діяльності і рахунків за
рік 1914, 1915 і 1916.
3. Відчитане звіту ревідента Краєвого Союзу
ревізійного.
4. Удїлене Дирекції і Раді Надзираючій аб-
солюторії.
5. Розділ чистого зиску і ухваленє дивіденди.
6. Вибір 3 членів Дирекції і 2 заступників.
7. Вибір 6 членів Ради Надірної і 3 за-
ступників.
8. Внесення і інтерпеляції членів.

Перед загальними зборами о 7 ій год. рано
відбудеться поминальне богослуженє за помер-
ших членів Товариства.

Загаввич. Барик. 410

Пам'ятка: Українці, в чотирьох письмах, що зміє ви-
сету на книжці, вийде зараз лісде в книжкарні за-
казата д-ра Андрія Чайковського в Сазборі. 408 1-2

ДАХІВКАРНІ

в „Кривській Централі Для господарської підбудови
Галичини“, на сплату ратами доставляє

Краєвий Союз господ- торговельних Спілок

у Львові, Зіморочича 20.

Услія на жаданє. З замовленнями належить спі-
шити ся, бо запас невеликий.

VI 1-1

ЗВичайні Загальні Збори

Товариства Українських приватних урядників відбудуть
ся в суботу дня 7. липня 1917 о год. 12 в позудне в за-
лі Сокола Львів вул. Руська ч. 20.

Порядок Зборів:

1. Відчитанє протоколу з попередніх Зборів.
2. Звіт з діяльності Товариства.
3. Вибір членів Виділу і їх заступників і контр. комісії.
4. Внесення та запити.

Львів дня 11. червня 1917.

Денис Кучика Михайло Лазорко
члст. голова. член Виділу.

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМІШЛІ

вулиця Косієвська ч. 2.

Привітання і вітання шадничі виступи щоме-
сячно в години урядових. Вкладки опрощаються на
4%, починаючи зко від наступного дня по два шад-
нички аж до останнього дня перед двма відборами.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна скла-
дати особисто в касі товариства, поштовою шад-
ничкою, грошима, листами, чеками поштової шад-
нички, які Дирекція Шадниці на жаданє банкнотки
доставляє, і в філійх банку австро-угорського по-
рахунок „Руської Шадниці“

Удїлене позачком: а) гіпотечних шадничх ви-
ривками амортизаційними ратами на протязі літ
10-45 після вибору позачкующего; б) на львівська
ефективі, в) на есконт векселі. Сирива позачком дол-
гожуєсь можливо вкоро

Посередничать у вклучуваню позачком в Гал.
Воєний Заведеню кредитовім в Кракові.

Всіххх інформації і друкіе удїлене вказувати
„Руської Шадниці“ ул. Косієвська, Народнай Пал.
І. пал. щоденно безплатно в годинах урядових
від 9-1 год. криві неділі і українських свят.

Шелл § 14. уставу „Руської Шадниці“, вказує-
мисого через п. з. відістерство внутрішніх справ
вкладки в товаристві „Руська Шадниці“ в Переми-
шлі надійють ся до льокалі публічних, фондаций-
них і т. п. капіталів, але отже „Руська Шадниці“
випільнує гарантеку. III. 46 7

Відтати і сей внесок післати на руки Цкравинське Abteilung der K.-A.-V. des „Anker“, Wien XVIII, Köhnergasse 19/12.

ВНЕСОК

на воєнно-позичкове обезпеченє на случай смерті і на дожитю
в 15-літний реченцем істнованя.

ТОВАРИСТВО ОБЕЗПЕ. ЯКОР ЧЕНЯ ЖИТЯ І РЕНТ
Відень I, Hoher Markt 11 (Ankerhof)

Основанє 1858 р.

ВІДПОВІСТІ НА ВСІ ПИТАННЯ ЯСНО І ЧИТКО.

1. а) Імя і назвисько обезпеченої особи? (Що до жінок також її родовє назвисько).	а)	
б) її аванє? заняте?	б)	
в) Дата уродженя?	в) уроджений(а) дня	18
г) Місце замешканя? (Точна адреса).	г) Місце:	последна почта:
	Улиця:	Число дому: двері:
2. На яку суму має звучати обезпеченє? (До- пустимі суми обезпеченя: К 500, К 1000, К 2000, К 3000 і К 4000).	К	Номинальної VI. австрійської воєнової позички (вільна від податків, 5 1/2% амор- тизаційної позички).
3. В яких ратах має бути премія сплачувана? Чи в річних (1/1), чвертьрічних (1/4), місяч- них (1/12) чи тижневих (7) ратах?	В	ратах по К
4. а) Чи обезпечений може освідчити, що в хвилі підписаня внеску не є свідомий, щоб терпів на якусь для житя гірзну слабість або на наслідки віднесених тяжких ран б) Если неможлива потверджуюча відповідь належить подати більшші дані о істну- ючій або перебутій в протязу послідних тоьох літ слабости чи удомности		
5. Чи котре в товаристві обезпеченє відкинуло вже коли цілковито або в ча- сти внесена обезпеченого на обезпеченє житя, подати коли то було і де?		
6. Кому маєсь післати грамоту обезпеченя? (Точна адреса!)		
7. Хто і де має дальші премії вплачувати?		(Точна адреса!)

* Особи, котрі уродили ся перед 1. січня 1862, або без огляду на час уродженя всі ті, що в поважно хорі, в без попереднього підданя ся лікарським огляданням
виключені від обезпеченя.

Посередничови вклучено и титулом зачату.

Внесенє те підписанє встало в моїй присутності Імя: Назвисько: